

КОНГРЕС СРПСКОГ УЈЕДИЊЕЊА – ПРОШЛОСТ, САДАШЊОСТ И БУДУЋНОСТ

Увод

Као један од оснивача Конгреса српског уједињења, његов први председник и активни члан до дана данашњег, желим да са вама поделим своје виђење у погледу будућности наше организације. Мишљења сам да смо у свом раду дошли до критичне тачке када се будућност и деловање Конгреса српског уједињења морају озбиљно размотрити.

Рећи да се Конгрес српског уједињења налази на прекретници звучи као клише, али је једина права истина. Одлуке које будемо доносили у периоду до почетка конвенције у Београду у септембру 2001. биће кључне за разрешење дилеме хоће ли организација ојачати и наставити да се успешно бави значајним пословима.

Мисија и циљеви

Од свог оснивања, децембра 1990. године, па све до данас, наша организација је прошла кроз три јасно одређене фазе. *Прва* фаза је била временски кратка и трајала је мање од две године. Завршила се са распадом Југославије и почетком грађанског рата 1992. године; *друга фаза*, много дужа, трајала је

све до 5. октобра 2000. године и завршила се падом Милошевићевог режима. Занимљиво је да се овај тежак период завршио управо у

процес транзиције, Конгрес српског уједињења је изашао са врло јасним пројектом названим План Феникс. У мају 1991. године, у Ју-

Део КСУ Мисије добре воље испред Патријаршије, 1991. године

време трајања 11. годишње конвенције Конгреса српског уједињења у Торонту, Канада. Од тог тренутка, нашли смо се на почетку *треће фазе*.

Наша мисија и њени циљеви морају се прилагођавати реалној ситуацији. Сваки период кроз који смо прошли је пред нашу организацију и предано чланство постављао различите захтеве.

Прва фаза: Конгрес српског уједињења је основан ради остваривања два основна циља – један је био да се помогне српском народу да што је могуће брже и успешније пређе из периода комунизма у демократију и слободно друштво; други је подразумевао настојање да се сачува српско наслеђе и избегне асимилација Срба који живе ван ње. 1991. године постало је јасно колико је важно било остварење првог циља. Како би помогао

гославију је послата делегација („Мисија пријатељства и добре воље“) да процени како најбоље спровести план у дело.

Очигледно, све ове иницијативе су морале да буду нагло прекинуте због почетка рата, увођења санкција и растућег антисрпског расположења од стране влада у Европи и Америци.

Друга фаза: Читава наша првобитно организована мисија и сви њени циљеви морали су да буду измењени практично преко ноћи. Најважнији задатак је постао доношење праве истине о рату како би се помогло одбрани српског народа од све интензивнијих и жешћих напада и клевета. Све чешће су предузимане разне активности везане за односе са јавношћу, хуманитарне и друге акције од стране наше организације и њених чланова. Ми нисмо били спремни за

све то; недостајали су нам зрело руководство, средства и јединство у српској дијаспори. Такође смо имали озбиљних проблема са српским руководством у Београду. Влада у Београду је задржала стару комунистичку структуру и идеје и водила је рат не ради заштите националних интереса већ својих сопствених. Много пре Дејтонског споразума руководство Конгреса српског уједињења схватало је неминовност што хитније промене режима и успостављања демократске власти у Београду у циљу опстанка нације. Тако је наша мисија са појавом оваквих проблема постајала још свеобухватнија, захтевнија и комплекснија.

С обзиром на велика ограничења и слабе изгледе за остваривање наших циљева, Конгрес српског уједињења је, узевши све у обзир, постигао веома много. Истински смо поносни на сва наша достигнућа.

Садашња фаза: Иако још увек имамо недовршеног посла из претходне фазе, практично смо се поново нашли на почетку. На неки начин, направили смо пун круг. То значи да наша мисија и циљеви мо-

рају да се реорганизују како би остварили своју првобитну замисао – (а) очување наше националне баштине у српској дијаспори и борба против доказане склоности нашег народа да се брзо асимилије међу друге народе и културе и (б) обнављање наших планова у циљу свесрдне помоћи матици како би што пре прошла кроз период транзиције и остварила демократско и слободно друштво као и национално јединство.

Овим изазовним плановима морамо додати и „недовршене послове” из претходне фазе. Деценију дуга пропаганда без преседана против српског народа о грађанском рату у Југославији и срамно клеветање практично свега што је српско од стране богатих и немилосрдних непријатеља српског народа нанели су непроцењиву штету нашем народу и угрозили му будућност и опстанак. Истина о катастрофи која је задесила нашу земљу и наш народ мора бити обелодањена и јасно стављена на знање свима. Ми такође морамо да наставимо да бранимо легитимне српске интересе.

Закључак

Упркос свим тешкоћама, Конгрес српског уједињења је учинио много добрих и вредних ствари у току свог постојања. Ипак, првобитна мисија и узвишени циљеви још увек нису остварени. Ми, који смо започели и годинама предводили ову модерну српску одисеју, данас смо много старији него на њеном почетку и многи од нас се осећају уморним. Можемо ли да сакупимо преосталу енергију и вољу како би вратили нашу организацију њеним првобитним циљевима и оставили је таквом у наслеђе млађем руководству? То се питање налази пред нама. Реорганизовати Конгрес српског уједињења је одговорност сваког од нас. Молим вас да имате у виду да без саосећања, обзира и бриге за нашу нападћену матицу земљу, ми Срби нећемо имати истинску заједницу, ни духовну ни световну.

Мирослав Ђорђевић

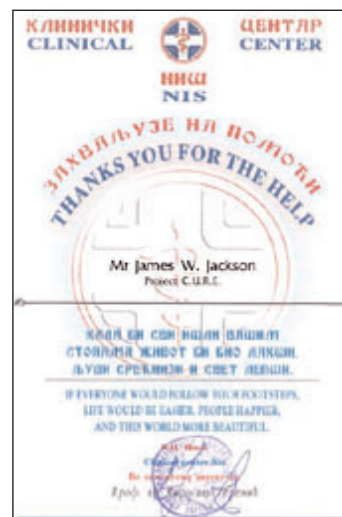
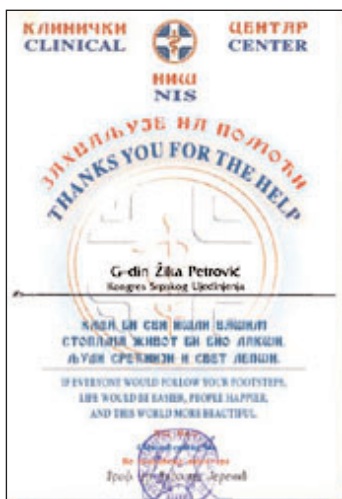
ПРОЈЕКАТ С.У.Р.Е. НАСТАВЉА ДА ШАЉЕ ПОМОЋ У СРБИЈУ

Амерички пројекат С.У.Р.Е. већ је послао у сарадњи са КСУ два контејнера медицинског материјала и инструмената у болнице у Србији, о чему смо обавестили наше читаоце. Сада је у Клинички центар Србије послата и трећа таква пошиљка, вредна скоро пола милиона долара. Пројекат С.У.Р.Е. је набавио материјал, а Колорадо пододбор КСУ је финансирао пут. Помоћ је намењена Психијатријском институту „Др Лаза Лазаревић” у Београду, Институту за пулмологију у Београду, Гинеколошко-акушерској клиници у Београду, Психијатријској болници у Горњој Топоници, Кардиолошкој клиници у Београду, Клиничком центру у Нишу и Институту за мајку и дете у

Београду.

Желимо да се захвалимо члановима и пријатељима КСУ који су помогли да ова велика помоћ стигне онима којима је потребна. Посебно захваљујемо следећим појединцима и институцијама:

Alfa design Construction Inc., Foxfield, USA • Gospa Kojic, Aurora, USA • Radoje Gavrilovic, Aurora, USA • Mira & Tom Hill, Bailey, USA • Mike Acimovic, Boulder, USA • Bertha Erickson, Denver, USA • Dean Veselinovic, Denver, USA • Steven Katich, Denver, USA • The Hecht Foundation, Denver, USA • Christina Price, Dousman, USA • Monica McLerran, Englewood, USA • Paul Nikitovich, Englewood, USA • Borislav Popovich, Evergreen, USA • B. M. Vukovich, Littleton, USA • Natasha Simonson, Littleton, USA • River Investment Trust, Littleton, USA • Zorica Vukovich, Littleton, USA • A. Voja Peters, New York, USA • Mr. & Mrs. Joel F. Studebaker, Princeton, USA • Mr. & Mrs. Howard Leavitt, Pelham, UK • Sreten Ninich, Westminster, UK.

ЧЛАНОВИ УПРАВЕ КСУ У ПОСЕТИ БЕОГРАДУ

Београдску канцеларију КСУ посетили су *д-р Радомир Путниковић*, потпредседник КСУ за Европу, и *д-р Ненад Јанићијевић* и *д-р Коста Папић* из Америке. *Г. Папић* је први пут у Београду после дуго времена.

Г. Јанићијевић и *д-р Папић* су велики добротвори ошацибине којој су у прошеклих десет шешких година помогли слањем хуманитарне и груђе помоћи, а *д-р Путниковић* је познат као један од највећих бораца за истину о Србији и Србима у Великој Британији.

Током посете канцеларији се разговарало о предстојећој конвенцији која ће се одржати у Београду у септембру. Такође се разговарало о могућностима да се чланство КСУ у ошацибини укључи у организацију шођ дођађаја, вестима из ошацибине за билтен који издаје Централна канцеларија КСУ у Калифорнији и представљању КСУ у медијима.

Радомир Путниковић, Коста Папић, Славка Драшковић и Ненад Јанићијевић у Београдској канцеларији КСУ

ИЗВЕШТАЈ КСУ О СТАЊУ У СРЈ УШАО У ДОКУМЕНТ БРИТАНСКОГ ПАРЛАМЕНТА

Одбор за спољне послове Доњег дома Британског парламента објавио је 20. марта извештај о политици Велике Британије према СРЈ после пада Слободана Милошевића. Као један од додатака документу и као његов саставни део објављен је извештај Конгреса српског уједињења о стању у Југославији. Текст је написао *г. Радомир Путниковић* из Лондона, потпредседник КСУ за Европу. Господин Путниковић одржава везе са члановима британског Парламента и Владе и изузетно активно учествује у медијском животу Велике Британије борећи се за истину о Србима.

Објављивање овог извештаја као додатка на званични текст Парламента велики је успех јер се у њему политика Запада и Велике Британије према СРЈ веома оштро критикује и указује на све њене недоследности, апсурде и лоше последице које је оставила. Успех је утолико већи зато што је истина продрла онде где је најпотребнија – на место где се доносе одлуке од којих зависи судбина наше земље. Господин Путниковић оцењује да је то одраз веће демократичности британског друштва од, на пример, америчког, јер сматра да тако нешто не би могло да се деси у САД.

Извештај Конгреса српског уједињења преносимо у целини из два дела (наслови одељака не постоје у оригиналу).

Меморандум поднет од стране Конгреса српског уједињења

ИЗВЕШТАЈ О ТРЕНУТНОЈ СИТУАЦИЈИ У САВЕЗНОЈ РЕПУБЛИЦИ ЈУГОСЛАВИЈИ НА ДАН 15. ЈАНУАРА 2001. ГОДИНЕ

1. Лоша информисаност чланова Владе – Од нашег последњег саопштења издатог 24. марта 2000. године, искуство у раду са већим бројем људи који доносе одлуке у овој земљи и ван ње, и који раде при Министарству иностраних послова, канцеларији Комонвелта или су чланови парламента, показује да неки од ових људи још увек нису довољно упознати са проблемима на Балкану. Велики број њих је лоше информисан и не познаје основне чињенице. Ови људи не могу да разлуче да ли су информације које добијају од министара тачне или не.

2. Економске последице санкција и НАТО бомбардовања – Ни пре почетка грађанског рата у Југославији, 1991. године, Југославија није спадала у развијене земље. Ипак, била је економски напреднија и имала виши жи-

вотни стандард од других земаља Источне Европе. 1991. године индустрија и економија су почеле да стагнирају. Сировине се престале да се увозе, недостајали су основни артикли, резервни делови и др., што се одразило на индустријску производњу. Извоз је пао на свега 16–18% у поређењу са периодом пре распада Југославије. Зараде и куповна моћ људи драстично су опали. Инфлација је 1993–95. године достигла невероватне размере. Хлеб купљен ујутру поподне би био далеко скупљи! Политичка изолација, економске санкције и бомбардовање НАТО снага у потпуности су опустошили земљу. Санкције Југославији нису укинуте ни кад је бомбардовање престало, већ су још више пооптрене. Југословенским властима није било дозвољено да купе неопходну опрему

и делове из земаља Европске Уније ни својим сопственим новцем како би обновили разрушену земљу. Штета коју је само НАТО проузроковао бомбардовањем земље процењује се на 30 милијарди долара. Ову цифру је објавило независно тело, група Г-17. Целокупна штета се, међутим, процењује на 97 милијарди долара. ...

3. Социјалне и демографске последице санкција и НАТО бомбардовања – Санкције и разарање земље од стране земаља НАТО пакта, имало је губне последице по становништво Југославије. Највише су погођени људи у градовима, а пре свега стари, болесни и деца. Рутински прегледи, лабораторијске анализе и операције су готово онемогућене због недостатка електричне енергије и застарелости медицинске опреме. Стопа рађања у (наставак на 6. стр.)

КОНГРЕС СРПСКОГ УЈЕДИЊЕЊА
ХИИ ГОДИШЊА КОНВЕНЦИЈА
Београд, Хотел Хајат
20–23 септембар 2001

SERBIAN UNITY CONGRESS
XII ANNUAL CONVENTION
BELGRADE, HYATT HOTEL
SEPTEMBER 20–23, 2001

Поштована господо,

Конгрес српског уједињења ће ове године одржати своју годишњу скупштину у Београду од 20. до 23. септембра. До сада су се скупштине одржавале у градовима Америке и Канаде, а сада по први пут у нашој отаџбини.

На скупштину долазе делегати из разних крајева света као и специјално позвани гости.

Наши делегати су виђени Срби, инвеститори, успешни пословни људи, професионалци у разним грамама привреде и образовања. Скупштина, поред свог редовног посла, увек ставља на разматрање и дискусију питања од општег значаја за Српство, за нашу отаџбину и за Србе у дијаспори. Користећи огромно знање и утицај наших чланова у њиховим земљама КСУ делује сходно заједнички донетим закључцима. Тако је наша организација за последњих десет година највише радила као снажна, упорна и утицајна лоби група. Кроз пројекат „Благо” активно ради на одржању наше баштине, док „Студеница” финансира велики број даровитих студената, сматрајући то најбољом инвестицијом за будућност Србије. До сада су приоритет била питања одбране српског имена и интереса српског народа.

Међутим, на следећој скупштини поставиће се кључна питања: како помоћи отаџбини, како унапредити економију, како приближити дијаспору матичној земљи, установити духовно и практично партнерство у грађењу младе демократије. Питања економије, културе и заједничке будућности биће наше приоритетне теме.

Ми се надамо да ћете и ви бити заинтересовани за активно учешће у овој изузетној прилици, где ћете имати могућности да дате своје предлоге и сугестије, своје виђење грађења просперитетне Србије. Такође, ово је изузетна прилика да остварите важне пословне и друге контакте са нашим људима из света. Ваш допринос ће бити веома цењен и свакако добродошао.

Поред учествовања на конвенцији нудимо вам и могућност рекламирања вашег предузећа у публикацији специјално припремљеној за ову прилику, у „Advertisement Book” Конгреса српског уједињења.

Књига ће представљати својеврстан водич за наша предузећа из водећих градова Америке и Канаде као и оних из отаџбине. То је одлична реклама и практичан адресар који ће бити одштампан у хиљаду примерака. Сваки делегат и учесник конференције ће добити примерак и имати задатак да га учини доступним заинтересованима у њиховим градовима. Права информација, у право време и код правих људи најбоља је реклама и почетни контакт за будућу успешну кооперацију.

Будите део наше конвенције. Поздравите добродошлицом своје сународнике из далека и прихватите партнерство:

Са вама – ми смо код куће.

Са нама – ви искорачујете у свет!

Дајемо следећу понуду за олашавање:

Дупла страна	US\$ 500
Цела страна	US\$ 350
Пола стране	US\$ 200
Четвртина стране	US\$ 100
Осмина стране	US\$ 60
За оглас у боји, додатних	US\$ 50

Ненад Вукићевић,
председник Организационог одбора

ПОВРАТАК – ИЗГРАЂИВАЊЕ ПАРТНЕРСТВА

СПОНЗОРИ 12. КОНВЕНЦИЈЕ

Организациони одбор 12. конвенције КСУ која се одржава у Београду је одлучио да понуди члановима Конгреса српског уједињења, пословним људима и организацијама јединствену могућност да помогну напоре организатора и постану званични спонзори конвенције. Овај скуп, који се одржава у Београду, главном граду нове, слободне Србије на почетку новог миленијума, жели нам добродошлицу и нуди могућност учесницима да остваре партнерске односе у свим областима – духовним, економским, социјалним и хуманитарним. Овај скуп Вам пружа најбоље могућности за представљање Ваших идеја, пословних планова, као и планова за будућност, тако што ћете узети учешће у Конвенцији као један од Спонзора. Било који од два предложена облика спонзорства ће Вама и Вашој организацији омогућити изванредну презентацију, док ћете у исто време допринети реализацији програма од велике важности за будућност Србије.

Предложена су два облика спонзорства:

ГЕНЕРАЛНИ СПОНЗОР КОНВЕНЦИЈЕ – 5.000 US\$

- Само четири (4) генерална спонзора
- Две важне стране у рекламној књизи
- Истакнуто место на рекламном панелу у сали где се одржава Конвенција за време целог трајања скупа
- Назив и ознака фирме на свим пропратним материјалима Конвенције
- Право да се рекламирају као генерални спонзори за време Конвенције
- Сто резервисан за ГАЛА вечеру

СПОНЗОР КОНВЕНЦИЈЕ – 2.000 US\$

- Дупла страна у рекламној књизи
- Место на рекламном панелу у сали где се одржава конвенција за време целог трајања скупа
- Право да се рекламирају као спонзори за време конвенције
- Две улазнице за ГАЛА вечеру

МИСИЈА КОНГРЕСА СРПСКОГ УЈЕДИЊЕЊА

Конгрес српског уједињења је организација Срба из расејања и њихових пријатеља, створена како би се:

- Ујединили таленат, вештина, и способност свих Срба и њихових пријатеља у дијаспори у циљу доношења економских, друштвених и културних промена у српским земљама.
- Вршило информисање и утицај на јавно мњење и доносиоце одлука широм света о истинским циљевима и тежњама српског народа.
- Осигурала будућност српског народа и његових потомака очувањем српског наслеђа.

БИЛТЕН КСУ НА ЕНГЛЕСКОМ

- *Уређивачки одбор:* Р. Путниковић, М. Миленковић и Ј. Коларовић
- *Штампа:* Главно седиште организације
- Јелена Коларовић, директор
- РМВ 352 – 17216 Saticoy St. – Van Nuys, CA 91406 – Fax (818)902-9891
- E-mail: Jelena_Kolarovich@suc.org – сајт: <http://www.serbianunity.net>

Билтен КСУ се дистрибуира у следеће земље:

- Аргентину, Аустралију, Белгију, БиХ, Бразил, Канаду, Црну Гору, Хрватску, Кипар, Чешку, Данску, Енглеску, Француску, Финску, Немачку, Грчку, Холандију, Мађарску, Италију, Јапан, Кувајт, Македонију, Мексико, Норвешку, Перу, Републику Српску, Србију, Сингапур, Шведску, Швајцарску, Венесуелу и САД.

(наставка са 3. стр.)

Србији је за протеклих осам година забрињавајуће ниска. Ситуација се није побољшала, иако је нека страна помоћ почела да пристиже. У неким болницама лекари немају основна средства за дезинфекцију, па чак ни сапун да оперу руке. Стопа смртности старијих људи се драматично попела услед недостатка новца за храну и лекове. У току зиме 1999–2000. године смртност људи у радијусу од 60 миља око Београда, просечне старосне доби око 55 година повећала се за 67% (овај податак је достављен од стране Геронтолошког института у Београду). Изражена је нада да ће нова, демократски изабрана влада у Југославији учинити пуно како би се умањиле патње осиромашеног становништва. То се, међутим, неће десити све док се санкције у потпуности не укину. Сједињене Државе су укинуле један део санкција, али не и све. Спољни зид санкција још увек постоји. На пример, националној авио компанији ЈАТ није издата дозвола летења за САД. Мишљења смо да Југославија може да изађе из садашњих тешкоћа за 5–8 година, ако не буде и даље изложена притисцима са стране, мешањем у њене унутрашње ствари и сталним претњама.

(...)

5. Еколошка катастрофа и штете на цивилним објектима које је изазвао НАТО – Ваздушни удари НАТО снага нису били ограничени само на војне циљеве, већ су гађани и објекти који нису имали никакав војни значај. Бомбардовани су путеви, мостови, болнице, електране, универзитетска насеља, радио и телевизијске станице, фабрике аутомобила, па чак и фабрике дувана. Рушењем пет мостова преко Дунава, 600.000 грађана Новог Сада је остало без воде за пиће, јер је део градског система за водоснабдевање био везан за мостове. У Београду је такође било проблема са снабдевањем водом за пиће због бомбардовања електричних постројења. Бомбардовање рафинерија, хемијских постројења, складишта амонијака итд. довело је до еколошких катастрофа огромних размера, нарочито у Новом Саду и Панчеву. Само се из хемијског постројења у Панчеву излило 1.600 тона винил хлорида, 15.000 тона амонијака, 800 тона хлороводоничне киселине, 250 тона течног хлорида, велике количине диоксида, 100 тона живе. Данима после бомбардовања цела област је била прекривена густим и црним облацима дима. Неконтролисано испуштање отровних гасова, радиоактивних и других опасних супстанци у атмосферу и земљино тло, затровало је човекову средину и

последнице ће се осећати генерацијама. То је изазвало велике еколошке катастрофе у региону са дугорочним последицама. Људи у Србији имају великих психолошких проблема и изтрауматизовани су чак и данас, после више од годину и по дана од бомбардовања.

6. Употреба осиромашеног уранијума у бомбардовању Републике Српске и СРЈ – За време рата у Босни, 1994. и 1995. године, НАТО је испалио 10.800 пројектила са осиромашеним уранијумом, што је око 3 тоне нуклеарног експлозива. Као резултат тога, нека подручја у Босни као што су Хаџићи, Братунац, Милићи, Власеница, Хан Пијесак, Соколац, Пале, Вогошћа, Рогатица и др. контаминирани су уранијумом. До сада је између 300 и 400 људи из ових подручја умрло од леукемије и других болести изазваних радијацијом. Велики број животиња је такође оболео. Ми смо и раније износили ове податке, тражећи објашњење, али одговора није било. У току 78 дана бомбардовања Југославије, НАТО је на Косово и јужну Србију испалио 29.581 пројектила са осиромашеним уранијумом. То је око 10 тона нуклеарног експлозива. У српској покрајини Косово регистровано је 112 подручја контаминираних уранијумом, а већина их се налази уз границу са Албанијом и Македонијом, на линији Призрен – Таковица – Пећ. У ужој Србији контаминираних зона су у Бујановцу, а неколико их се налази и шест километара јужно од Врања. У Црној Гори је контаминирана област Азра, у Боки Которској. Случајеви леукемије међу војницима НАТО-а који су служили у Босни су се тек сад појавили из разлога што осиромашени уранијум има продужено дејство и последице су видљиве тек за 2–5 година. Муниципална осиромашеним уранијумом оставља за собом ситне честице и фину прашину познату као уранијумски оксиди. Ове честице одлазе у ваздух, захватају велики ваздушни простор, улазе у земљу и подземне воде и ту остају. Одатле на различите начине доспевају у храну, воду или се удишу ваздухом, и тако доспевају у човечји организам где нападају виталне органе. Први смртни случајеви међу војницима из Италије, Португалије, Шпаније, Чешке, и случајеви леукемије забележени међу војницима из Француске, Холандије и Немачке само су почетак, а резултат су неодговорне и непромишљене акције земаља НАТО алијансе у Југославији. Мишљења сам да је ово тек почетак велике хуманитарне катастрофе која ће сејати смрт још деценијама.

7. Селективна правда Трибунала у Хагу – Раширено је мишљење међу

Србима у матици и дијаспори да је Хашки Трибунал једностран, пристрасан и политички мотивисан приликом подношења оптужби. Земље које су учествовале у разбијању Југославије на тај начин желе да са себе скину одговорност за недела која су оне саме починиле на просторима бивше Југославије. Већина Срба сматра да Хашки Трибунал није надлежан да суди Слободану Милошевићу. Било би немогуће обезбедити му фер и непристрасно суђење после толиких година давања нетачних информација о рату у бившој Југославији и сатанизацији српског народа у свим светским медијима. Милошевићу треба да суде једино југословенски судови и његова одговорност треба да буде искључиво пред српским народом. Ако политичари на Западу, одговорни за смрт више од 2000 нејужних људи, међу којима је било и много деце, буду изведени пред Хашки суд због употребе оружја забрањеног Женевском конвенцијом, као што су касетне бомбе, као и због уништавања цивилне инфраструктуре и изазивања еколошке катастрофе, тада би се могло размислити и о слању у Хаг српских политичара.

8. Поддршка Запада сепаратистима у Црној Гори – Сједињене Државе и Немачка не само да су охрабривале, већ су и свесрдно помагале сепаратистичке тежње Црне Горе. Хрватска је нарочито заинтересована да за свог суседа има што слабију Југославију. 1999. године Црна Гора је од Сједињених Држава добила 54 милиона долара. Исте године је као своју монету увела немачку марку упоредо са југословенским динаром, да би касније у потпуности одбацила динар у корист немачке марке. Дојче банк је послала Црној Гори 34,5 тона кованог новца како би помогла циркулисање немачке марке у тој републици. Товар је слетео холандским теретним авионом на Аеродром Ђилипи у Дубровнику, 5. новембра 1999. године, а потом одмах пребачен из Хрватске у Црну Гору. Оваква операција је могла да буде изведена једино уз знање и потпуну сагласност немачке владе. За време санкција наметнутих Југославији, црногорски председник Мило Ђукановић, највећи заговорник сепаратизма у Црној Гори, био је заједно са још једним бројем присталица умешан у кршење санкција, кријумчарење бензина, цигарета, алкохола и друге робе. Запад га је користио како би им помогао да сруше Милошевића и наставе са разбијањем Југославије. Ако Црна Гора иступи из федерације, велике су шансе да ће се и Косово отцепити од Србије и Југославије, што је и циљ неких моћника на Западу.

Војин Јоксимовић

МИЛИТАРИЗАМ И ЕКОЛОГИЈА: НАТО ЕКОЦИД У СРБИЈИ

(Друџи гео)

Последице НАТО агресије на еколоџију у Србији

Готово свакодневни напади на хемијску, петрохемијску и фармацеутску индустрију, рафинерије, резервоаре са горивом, аутомобилску и машинску индустрију, фабрике за прераду хране, топлане, постројења за прераду воде и електрична постројења укључујући и трансформаторе, изазвали су озбиљне еколошке катастрофе широм Србије. Дошло је до ослобађања бројних опасних хемијских супстанци као што су продукти нафтне и петрохемијске индустрије (угљоводонични елементи), винил хлорид мономери, етилен дихлорид, метална жива (Hg), олово (Pb), полициклични ароматични угљоводоници, полихлорни бифенили, диоксани и фурани, азотни оксиди, сумпор диоксид. За гађање оклопних возила коришћена је и муниција са осиромашеним уранијумом која је канцерогена, мутагена и токсична и као таква оставља опасне последице на човека, као и на биљни и животињски свет. Већина наведених хемикалија спада у најопасније токсичне органске загађиваче на свету и њихово и најмање присуство у САД не би било толерисано.

Када ове супстанце прођу кроз слој земље са порозним камењем и песком који садржи воду, становници Србије и читавог региона биће константно изложени њиховом негативном дејству. Генерације ће трпети последице овог рата. Велике количине амонијума и амонијумских елемената, нафте и нафтних деривата, киселина и алкала излило се у реке, укључујући и Дунав уништавајући при том целокупну флору и фауну. Дунав је најзначајнији водени пут у Европи који спаја запад и исток, и дуг је 1770 миља. Протиче кроз девет земаља са преко 200 милиона људи и једним делом је мртва река, иако снабдева водом за пиће око 10 милиона људи.

У европским размерама, балкански регион је од изузетне важности у погледу своје биолошке разноврсности. Око 5% српске територије и 8% црногорске је званично проглашено заштићеним подручјима и природним резерватима. Ово огромно природно наслеђе је такође разарано

стотинама бомби, а кратери које су НАТО бомбардери за собом оставили само су један у низу трагичне заоставштине НАТО сила. Такође се морају узети у обзир и последице које је на животну средину и озонски омотач оставило 367.000 тона керозина колико се излило из преко 1200 авиона НАТО алијансе колико их је учествовало у разарању Југославије.

Већина ових хемикалија и радиолошких супстанци не убија људе тренутно. Последице дејстава биће дугорочне и у потпуности видљиве тек за 5-15 година. Ипак, стопа смртности у Београду ове зиме се повећала за 40% у поређењу са истим периодом пре бомбардовања (Лабус, 2000). Према извештају Југословенске фондације за рак, број болесника оболелих од малигних обољења се удвостручио (Вељовић, 2000). Страх да ће рађати децу са недостацима прогони многе мајке. Марк Финеман (Финеман, 1999) је у свом извештају навео да су лекари саветовали свим женама које су се затекле у Панчеву тог 18. априла, 1999. године да избегавају трудноћу бар у наредне две године. Женама које су биле трудне мање од девет недеља саветовано је да прекину трудноћу. Већина је то и учинила. Упркос упозорењима од стране заштитника човекове средине, биолога и лекара из Србије, Запад није обраћао пажњу на опасности које су претиле све док новинарка Силвија Пођиоли није посетила Панчево 24. маја и нагло се разболела пошто је била изложена токсичним испарењима до којих је дошло шест недеља раније (Митрић, 2000).

Непрекидно ослобађање органских загађивача из рафинерија захваћених пожарима довело је до тога да се они нађу и изнад Бугарске, Румуније, Украјине, Молдавије, и Црног мора. Откривени су и у граду Ксанти, у северној Грчкој. У Румунији су падале киселе кише. Концентрација сумпор диоксида, азотних оксида и амонијака је била 5-10 пута већа од максимално дозвољене у периоду од 18-26 априла (Мелас, 2000). У многим градовима југозападног региона, усеви и шумска пространства су уништени, а лишће је у гомилама опадало са дрвећа. Виногради и усеви у источном реги-

ону су такође уништени. Бугарски фармери у околини градова Кула и Белоградчик кажу да су цветови са воћњака опадали и да је поврће почело да трули. У Македонији, ниво радијације је био осам пута већи од дозвољеног.

Последице екоцида почињеног у Србији од стране НАТО-а потврдило је више организација, центара, универзитета и лабораторија као што су: Програм Уједињених нација за очување човекове околине (United Nations Environmental Program – UNEP, 1999 / 2000); организација Фокус, заједничка хуманитарна организација основана од стране неколико влада, коју чине Руска Федерација, Грчка, Швајцарска и Аустрија (FOCUS, 1999); Влада СР Југославије, 1999; Истраживачка лабораторија Когил у Енглеској (Coghill Research Laboratories, 1999); Аристотелов Универзитет у Солуну (Мелас, 2000); и Регионални центар за заштиту човекове околине за централну и источну Европу у Будимпешти (Regional Environmental Center for Central and Eastern Europe – REC, 1999). Реаговали су и Мрежа за академско алтернативно образовање и Одељење за метеорологију Универзитета у Београду (Вукмировић, 2000) као и Југословенска фондација за рак, 1999. Новинарка Џоан МекКвини Митрић (Митрић, 2000), Мајкл Чосудовски, професор са Универзитета у Отави (Чосудовски, 2000) и физичар др Владимир Зајић (Зајић, 1999) такође су дали значајан допринос у откривању истине. Ја сам свој ранији допринос овој теми дао у бројним новинским чланцима и предавањима, укључујући и оно одржано на Харварду (Јоксимовић, 2000).

Програм Уједињених нација за очување човекове околине и организација Фокус су посетиле преко 20 контаминираних подручја. Програм Уједињених нација је издвојио четири локације које изазивају посебну забринутост, назвао их „врвним тачкама” и наложио њихову хитну деконтаминацију. То су пре свега: Панчево, Нови Сад, Крагујевац и Бор. Фокус је донео одлуку да се изврши хитна деконтаминација десет локација у првом кругу, и шест у другом.

(Наставиће се)

Писма пријатеља и чланова

СРАМОТА ЗА ЗАПАДНЕ ДЕМОКРАТИЈЕ И ПРАВОСУЂА

После објављене адресе Хаашког Трибунала у нашем билтѐну многи су писали писма нашим заробљеницима и овде доносимо један одговор који је примио професор д-р Драгослав Ђорђевић од генерала Радисава Крстића

Поштовани и драги ми господине Ђорђевићу,

Примио сам неброј писама од наших сународника а највише Вас из дијаспоре у којим ме храбрите и молите да издржим све тортуре којима сам изложен неоправдано и без икаквог основа. Само захваљујући мојој породици и Вама издржао сам до сада све, али не знам докле јер постоје границе људске издржљивости.

Пошто нас двојица први пут контактирамо рећи ћу ти да сам рођен и одрастао у Власеници, Босна и Херцеговина, завршио сам гимназију, Војну Академију, Генералштабну Војну Академију, и школу националне одбране.

Ожењен сам, имам једно дете, кћерку која студира право у Београду. Рат ме је на простору бивше Југославије затекао на Косову, тачније у Косовској Митровици на дужности команданта бригаде. Распадом Југославије распадала се и ЈНА након чега сам се у јуну месецу 1992. године одазвао на позив мога народа у БиХ и као професионалац стао у његову одбрану. То су учиниле моје колеге других националности и ја им због тога не замерам, али изгледа да су они имали право на то, а ми Срби не.

Све време рата провео сам у источном делу БиХ, а највише на простору Романије. Обављао сам дужности команданта бригаде, начелника штаба корпуса и команданта Корпуса.

У децембру 1994. године иако у чину пуковника, на дужности начелника штаба корпуса као небројено пута до тада нашао сам се на првој линији фронта, у борбеном строју међу мојим војницима, којим приликом сам наишао на мину и остао без десне потколенице.

Захваљујући нашим докторима после пет месеци поново сам се вратио своме народу, и наставио да га браним, наравно са протезом уместо ампутираног дела десне ноге.

И након завршетка рта нисам напустио родну грудну, остао сам у мојој војсци, са намером њене даље изградње и моментално се ангажовао на имплементацији мировног споразума. У реализацији мог задатка ишао са диљем Босне и Херцеговине и без много гриже савести, за оно што сам радио током рата. Нисам се плашио никаквог хапшења нити сам икада о томе размишљао из простог разлога што нисам учинио ништа што је противно међународном праву и Женевским конвенцијама.

У децембру '98. године, и на основу исфабриковане, исконструисане и монтиране опти-

знице хапсе ме снаге СФОР-а и уз страшно мучење доводе у казамате Хаашког затвора где се сада налазим. Одмах по доласку моје здравствено стање се погоршало, а оно је добрим делом узроковано мучењем тог хапшења, а настављено у затвору, спровођењем најстрашнијих затворских мера, које ја као инвалид тешко издржавам. Такав однос према мени узроковао је реоперацију остатка ампутиране ноге. Одмах након операције враћен сам из затворске болнице у хелију, без икакве неге и терапије која би ми побољшала укупно здравствено стање.

Две и по године сам на штакама лишен икакве могућности за ношење протезе. Монтирани процес је при крају, а пошто сам Србин, његов крајњи резултат је познат. Ове људе једноставно не интересује истина.

Драги мој пријатељу, у историји Српског народа, многи генерали, након свега што су учинили за свој народ или су остављени или су живели животом недостојним за њих. Дакле, без игде ичега, што је случај и са мном а поврх свега тога далеко од својих најмилијих и свога народа изложен мучењима недостојним за човека у делу Европе који се куне у хуманост и демократију.

Ја немам ништа осим моје супруге и кћерке које живе у Београду, у скромном станчићу који више личи на голу-барник него на стан. Долазе ми када успеју да сакупе новаца за авионску карту и време да проведу са мном. Хвала ти на поруци и жељи да ми нешто пошаљеш што би могло доћи до мене кроз казамате Хаашког затвора. А писмо које си ми послао а посебно његов садржај за мене је велика помоћ. До мене може доћи писмо, штампа, књига и спортска опрема, али наравно са великим закашњењем од момента слања, а то због детаљног прегледа од стране управе затвора и упознавања тужилаштва о нечем што је значајно за њих.

За мене и остале притворенике наше сународнике веома је важно и морална подршка Вас који живите и радите у САД. Верујемо да изражавате велику резерву а можда сигурно не верујете у све оно што преко CNN-а и осталих информативних кућа чујете о нама. Ако је то тако, ми Вам се од срца захваљујемо. Ово је невиђена сатанизација нашег народа не само нас него и целог нашег народа.

Искрено од срца ти се захваљујем на садржају писма које си ми посало. Желим ти и твојим пуно здравља и среће у животу.

Молим те да нашим сународницима у Калифорнији пренесеш моје искрене поздраве.

С вером у Бога и Божију правду,

Радислав Крстић

Генерал Радисав Крстић

Зграда затвора у Хагу

Глас Конгреса • *Serbian Unity Congress Herald*, Београд

Уредник: Славка Драшковић, графичка обрада: Душан Ћасић

Адреса: Доситејева 12, 11000 Београд, Југославија

Телефон / факс: 62 41 29, Е-mail: suc@EUnet.yu, homepage: <http://www.suc.org>